

Akcija pomoći

Porodica Ilijin praznike dočekuje u kući bez struje

šupljine na krovu, dok uveče koriste sveće. Nedostatak struje i kupatila, između golih zidova i polupane stolarije zakrpljene čebićima i kartoni ma, ukazuju na svu težinu života sa kojima je suoče-

JEDINA SVETLOST U NJIHOVOJ KUĆI U BANATSKOM SELU NOVO MILOŠEVO. NAŽALOST, VRLO ČESTO SU SAMO SUNČANI ZRACI KOJI DOPIRU KROZ ŠUPLJINE NA KROVU, DOK UVEČE KORISTE SVEĆE

no ovih petoro mališana. I p a k , nemogući uslovi ne sprečavaju starije čerke da budu uspešne u školi.

„Zorica i ja smo odlični daci, obe volimo srpski jezik. Najviše učimo kad smo u školi pošto ovdje nemamo gde. Pomažemo i mami i tati sve što treba. Idemo u dućan i na pijacu, peremo sudove. Najteže je zimi. Bude nam mnogo hladno”, ispričala je najstarija Verica.

OBROCI IZ NARODNE KUHINJE

Teskoba života jasno se ocrta na licima roditelja, dok pogledi dece ukazuju na patnju koju ne sme niti jedno dete na svetu da prolazi. Otac Branko nema stalno zaposlenje, pa nadnič gde god može. Primaju i skromnu socijalnu pomoć, a obroke dobijaju iz narodne kuhinje. Neretko moraju i da se zaduže da bar hleb imaju svakog dana u kući.

„Radim sve poslove od rane zore, po čitav dan. Čistim, muzem krave,

„Ja sam Zorica, imam 10 godina i najviše bih volela da imam struju da mogu da gledam crtani. Imali smo je kad sam bila mala, ali ne sećam se toga”, poručila je ova utučena devojčica koja dane provodi pazeći mladeg brata Zorana (5).

U ovoj kući strave i užasa u Novom Miloševu odrastaju još Verica (11), Milan (7) i Branka (4). Struju nemaju već šest godina, kupaju se u korigu i, sa roditeljima Brankom i Draganom

dele svega tri kreveta. Crveni baloni, koji su zakačeni na plafon kako bi ulepšali sumornu sliku u domu porodice Ilijin, dodatno pojačavaju osećaj neizmerne tuge, prenosi izveštač humanitarne organizacije Srbi za Srbe koji ih je obišao.

JEDINO SVETLO

„Neka nam deca nikada nisu ni imala struju, videli su je samo u komšiluk kad odu. Mnogo mi je žao zbog svega toga kao njihovoj majci, ali nemamo mogućnosti da im pružimo išta bolje. Hteli smo ukra-

šavanjem plafona da im bar malo ulepšamo predstojeće praznike i pružimo tračak svetlosti”, požalila se Dragana.

Jedina svetlost u njihovoj kući u banatskom selu Novo Miloševo, nažalost, vrlo često su samo sunčani zraci koji dopiru kroz

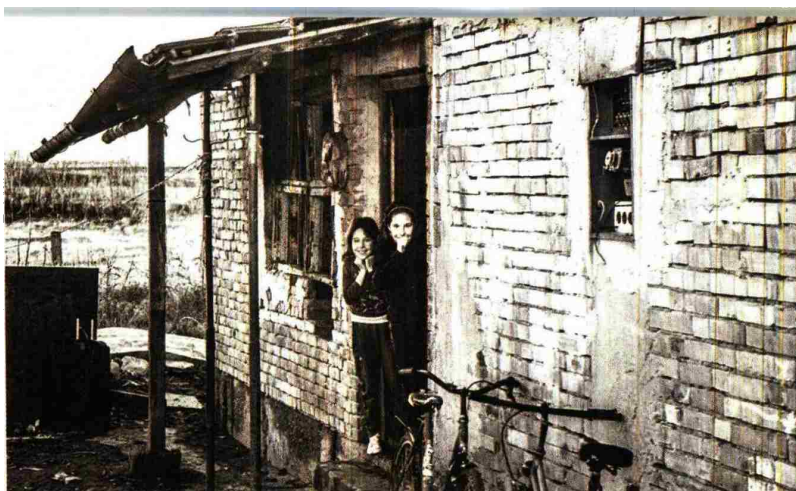
kopam gde šta treba... Bar nešto osnovno da im pružim, evo pre neki dan sam ih vodio na pljeskavice. To je treći put da im to kupim, ne mogu baš često. Nema uvek posla. Najteže mi je zbog cerki jer će uskoro ući u pubertet, pa im veoma teško pada što nemaju kupatilo", rekao je Branko, koji je nekada radio i na ciglani, ali je zatvorena.

O pokućstvu koje imaju suvišno je trošiti reči, sve je dotrajalo, raspadnuto i staro. Čak im je kalendar na crnom i vlažnom zidu iz 2016. godine!

AKCIJA POMOĆI

Ilijini nemaju gde ni da drže hranu dok ne reše problem sa strujom, pa uzimaju samo onoliko koliko mogu da pojedu. Nekad, ako šta ostane, čuvaju to u zadnjoj sobi gde je još hladnije. Za kraj razgovora, upitali smo devojčice šta vole da rade i imaju li kakvih želja.

„Omiljena mi je svaka igračka, ali ih nemamo mnogo, pa se najviše igramo sa zečevima. Imamo i kuće i mace. Najviše bih

NEDOSTATAK STRUJE I KUPATILA, IZMEĐU GOLIH ZIDOVA I POLUPANE STOLARIJE ZAKRPLJENE ČEBIČIMA I KARTONIMA, UKAZUJU NA SVU TEŽINU ŽIVOTA ŠA KOJIMA JE SUOČENO PETORO MALIŠANA

volela da jednog dana dobijem sobu za sestru i mene", poželela je Verica.

Humanitarna organizacija Srbi za Srbe pokrenula je veliku akciju pomoći za porodicu Ilijin. Ova humanitarna organizacija poziva dobre ljude iz celog sveta da im se priključe u akciji pomoći za ovu porodicu. Više o porodici Ilijin i načinima za doniranje možete pogledati na: www.srbizasrbe.org.